

Akşam Alacasında Aşk

– İbrahim Kilik · 27 Şubat 2010

Akşamın alacasında sevdim seni aşikar.
Zaman dardı.
Güneşin ferinde kayboldu gülüşün,
Gece bakışlarını çaldı.
Bakır çalığı umutlarım vardı sana dair,
Maviye koşardı içimde kula atlar.
Bulutlar başka diyarlarda ağladı.
Topraklarım çorak kaldı.

Gümüş kanatlı atların yelesine astım zamanı.
Sen süsledin hayalinle içimde her anı...
Rüyalarda görürdüm elif parmaklarını.
Ucunda zambaklar açardı.
Ay doğardı başının üstünde,
Gelseydin, başımın üstünde yerin vardı.

Ay sana benzerdi en çok...
Ayın halesi ,
Gülüşünden yadigardı.
Seni anlatabilmek için geceye,
Yakamozlar oynayırdı sularda.
Seni düşünürdüm ,
Yüreğimde güller açardı.
Ben anlardım, gece anlardı.
Sen es geçerdin.
Gülizarda güller ağlardı.

Başka bir masala başlardı yıldızlar,
Akşam alacasında başlayan masal,
Gecenin en koyu yerinde dökülürdü sulara.
Harfler lâl, kelimeler bî mecal.
Her şey susardı.
Böyle, akşam alacasında çekip gitmeseydin ,
İçimde şehrayinler başlardı.
Ne ben ağlardım ne gece ağlardı...

Ankara,27.02.2010 İ.K